

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Falsifikovanje novca". Rad ima 14 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

Seminarski rad

1

Uvod

Falsifikovanje predstavlja stvaranje lažnih predmeta, kojima se pridaju svojstva koja oni nemaju ili menjanje (preinačavanje) pravih predmeta u pogledu njihove sadržine, oblika i vrednosti. Falsifikovanje koje se vrši u cilju prevare društveno je opasno i određeno je kao krivično delo. Za razliku od krivičnog zakonodavstva koje poznaje krivična dela falsifikovanja novca, falsifikovanja znakova za vrednost, falsifikovanja isprava i falsifikovanja službene isprave, kriminalistika usvaja nešto drugačiju terminologiju i znatno razrađeniju klasifikaciju pojava oblika falsifikovanja. Srbija, kada je reč o pirateriji, falsifikovanju odeće i obuće (čuveni novopazarski teksas), novca i konačno, dokumenata - ličnih karata, pasoša, saobraćajnih dozvola, servisnih knjižica, a u poslednjih nekoliko godina i srednjoškolskih i fakultetskih diploma, nimalo ne zaostaje za svetom. Prema podacima Ministarstva za trgovinu, u Srbiji se naveliko prodaje falsifikovani cement. U našoj zemlji falsifikovanje metalnog novca se javlja vrlo retko i zabeleženo je samo u nekoliko pojedinačnih slučajeva. Falsifikovanje papirnih novčanica se vrši ručno i fotokopiranjem. Kod ručno izrađenih falsifikata razlikuju se oni koji u celini nastaju rukom, oni koji se izrađuju kombinacijom manuelne i mašinske tehnike (štampanje rukom izrađenih falsifikata), oni koji nastaju prepravljanjem originalnih novčanica na veće apone, oni koji nastaju skraćivanjem originalnih novčanica (od izrezanih delova više autentičnih novčanica sastavlja se nova) i najzad oni koji nastaju prepravljanjem nevažećih novčanica.

Seminarski rad

2

Osnovni pojmovi falsifikovanja novca

Falsifikovanje novca može se javiti u dva osnovna vida: falsifikovanje metalnog novca i falsifikovanje papirnih novčanica. Falsifikovanje metalnog novca se uglavnom vrši na dva načina. Prvi i najjednostavniji je livenje metalnog novca u specijalnim kalupima od gipsa, metala ili drugog pogodnog materijala. Metalni novac izrađen na ovaj način ima vrlo slab i ne mnogo oštar reljef. ivice su loše izrađene, tako da se razlikuje od originalnog novca. Drugi, mnogo precizniji način falsifikovanja jeste tzv. štancovanje, odnosno utiskivanje reljefa putem jakog pritiska pomoću specijalno izrađenih matrica. Ovako izrađen novac mnogo kvalitetniji od livenog, jer ima jasan i oštar reljef. Falsifikuje se najčešće zlatni, a nešto ređe srebrni novac. Pri tome, falsifikati mogu biti načinjeni od sasvim drugog metala, odnosno legure, nego autentični novac ili od istog metala kao autentični, ali sa manjom težinom ili manjom finoćom plemenitog metala. Najveći broj falsifikata izrađuje se u celini mašinskim putem, tj. fotokopiranjem originalne novčanice. Ovi falsifikati su i najopasniji, posebno kada su nastali uz pomoć preciznih mašina. Falsifikovanje papirnog novca je veoma teško, jer od falsifikatora zahteva poznavanje fotografske, cinkografske, litografske i štamparske tehnike. Međutim, čak i kada su zadovoljeni ti uslovi, ostaje jedna nepremostiva teškoća, a to je nabavka specijalnog papira, čiji bi kvalitet i sastav u potpunosti odgovarao

potrebnom standardu. Naime, izrada hartije za štampanje novčanica je pod najstrožom kontrolom države, a u tehnološkom postupku se primenjuju različite mere zaštite, kao što su vodeni žig, svileni končići, kružići planšete, sigurnosna metalna nit, posebna boja, fluorescentne materije, luminiscentni znakovi, materije koje reaguju na elektronske aparate. 1 Prilikom falsifikovanja novčanica, falsifikatori biraju one koje su najunosnije. U tom poslu uglavnom se služe sledećim kriterijumima: da je novčanica univerzalno sredstvo plaćanja, da je vrednost novčanice što veća i da su to novčanice koje se ne menjaju često. Daleko najčešće su se falsifikovali američki dolari (oko 85 % svih zaplena odnosilo se na ovu valutu), dok su ostatak od 15 % činili falsifikati italijanskih lira, nemačkih maraka, švajcarskih i francuskih franaka.

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD
MOŽETE PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com